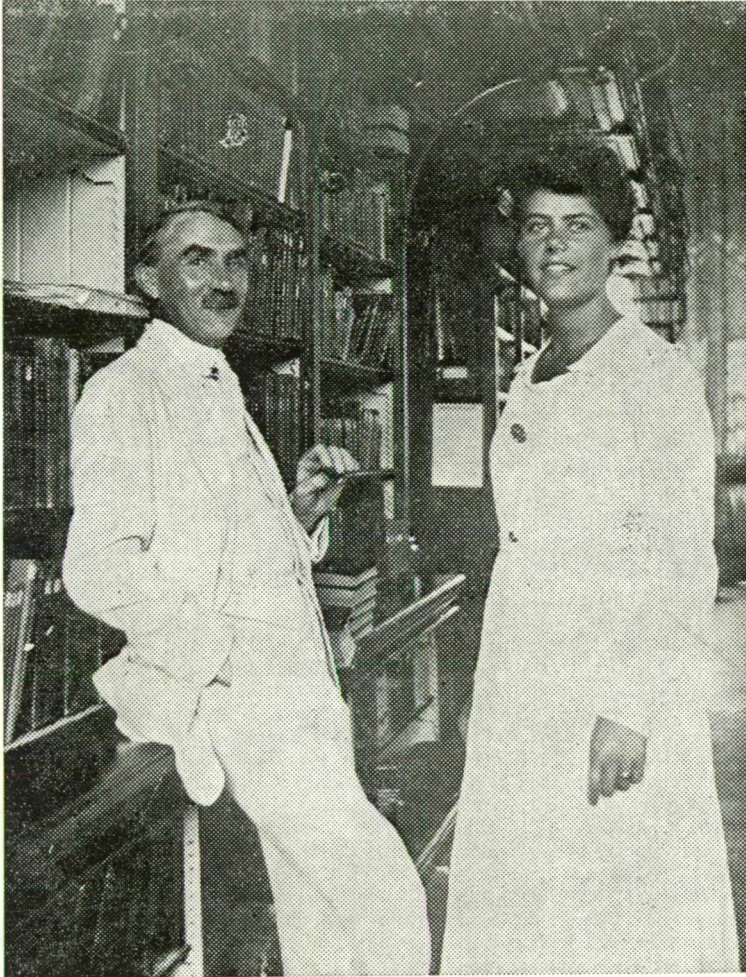

Sz. 1921. VII. 21.

Kis Ági, kedves,

a fejem fölött a Véga, előttem a hallgató udvar az üres széksorokkal, amelyeket az előbb hagyott el a közönség és a megfilmesített Tolsztoj árnyai: Nechladov herceg és Maszlova. Az istenadtákat nem hagyja nyugodni a szegény, hogy ép[p] a szegedi

csőcseléket kellett három órán keresztül mulattatniok. Így van ez, fiam. Napoleonból iskolai dolgozat lesz és a legragyogóbb írói álomból mocskos film. Nem nagyon erősítik az arra való kedvemet, hogy a szegény Hellert regényben tegyem halhatatlanná. Pedig mégis meg fogom csinálni. Tegnap óta a Vicáról festett Madonna-vázlata is bent van a szobámban. A téma megfogott és nem ereszt el. Nem Heller és nem Vica, hanem a szerelem. Talán amit tudtam róla és tanultam és soha el nem